

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9983 af 26/06/2009 (Gældende)

Forældelse

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedets Ankenævn, j. nr. 5100184-09

Forældelse

Resumé

Den 28. februar 2009 anmodede medlemmet om udbetaling af dagpenge for en periode i 2003.

Medlemmet blev arbejdsløs i 2003 og udfyldte i denne forbindelse en ledighedserklæring.

A-kassen havde postregistreret ledighedserklæringen den 2. maj 2003. Den 8. maj 2003 skrev a-kassen til ham, da den manglede oplysninger om ”erklæring om oplysninger i cv-banken”. A-kassen modtog ikke noget retur fra medlemmet.

Der var ikke registreret modtagelse af dagpengekort i 2003.

Medlemmet har anført, at han ikke har modtaget ovennævnte brev, samt at han flere gange havde henvendt sig telefonisk til a-kassen for at høre til sagen.

A-kassen har ikke længere ledighedspapirerne, idet disse er makuleret. A-kassen havde ikke noteret, at medlemmet i den mellemliggende periode skulle have rettet henvendelse til a-kassen.

Ankenævnet fandt, at medlemmets eventuelle krav på dagpenge i 2003 er forældet efter de almindelige regler om forældelse, da der er tale om en ydelse, der forfalder med bestemte mellemrum, og som ikke er afdrag på skyldig kapital. Retten til dagpenge for denne periode er således bortfaldet.

Ankenævnet havde herved lagt vægt på, at der efter 1908-loven gjaldt en forældelsesfrist på 5 år. Denne frist løb fra det tidspunkt, hvor dagpengene kunne kræves betalt (forfaldstidspunktet).

A-kassen modtog anmodningen om udbetaling af dagpenge for en periode i 2003 den 28. februar 2009. Det følger af den tidligere gældende forældelseslov, at fordringen fortabes, medmindre skyldneren har erkendt gælden eller ved udtagning af stævning til retten eller andre retslige skridt.

Ankenævnet fandt herefter, at kravet var forældet efter den tidligere forældelseslov.

Efter den nye forældelseslov fra 6. juni 2007 gælder en forældelsesfrist på 3 år. Denne frist løber ligeledes fra det tidspunkt, hvor dagpengene kunne kræves betalt (forfaldstidspunktet).

Da den 5-årige forældelsesfrist for dagpengeydelse ikke udløb før i den første halvdel af 2008 er kravet omfattet af overgangsbestemmelsen i den nye forældelseslov.

Ifølge overgangsbestemmelsen i den nye forældelseslov finder loven anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsesdagen den 1. januar 2008 er forældet efter de hidtil gældende regler. Forældelse indtræder dog tidligst den 1. januar 2011, medmindre fordringen inden dette tidspunkt ville være forældet såvel efter denne lovs bestemmelser som efter de hidtil gældende bestemmelser.

Efter denne lov kan forældelsen ligeledes kun afbrydes, når skyldneren udtrykkeligt eller ved sin handlemåde erkender sin forpligtelse eller hvis der foretages retslige skridt mod skyldneren med henblik på at erhverve dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten, voldgiftskendelse eller anden bindende afgørelse, der fastslår fordringens eksistens og størrelse, og forfølger disse skridt inden for rimelig tid.

Da medlemmet i februar 2009 anmodede om genoptagelse var hans eventuelle krav på dagpengeydelse i 2003 forældet både efter den 5-årige forældelse i den tidligere gældende forældelseslov og efter den 3-årige forældelse i den nye forældelseslov.

Deres eventuelle krav på dagpenge i 2003 er forældet.

Ankenævnet tiltræder således Arbejdsdirektoratets afgørelse af den 13. marts 2009 men med en ændret begrundelse.

B E G R U N D E L S E

Ankenævnet har lagt til grund, at

- De i første halvdel af 2003 blev ledig og at De i denne forbindelse udfyldte en ledighedserklæring,
- a-kassen ikke har modtaget dagpengekort fra Dem i 2003,
- a-kassen har oplyst, at a-kassen i brev af 8. maj 2003 anmodede Dem om at få tilsendt en erklæring om oplysninger i cv-banken. Den havde a-kassen ikke modtaget retur,
- De har oplyst, at De ikke har modtaget et sådant brev fra a-kassen,
- a-kassen har oplyst, at a-kassen havde postregistreret Deres ledighedserklæring den 2. maj 2003,
- a-kassen ikke længere har ledighedspapirer fra 2003, da de er makuleret, og
- De den 28. februar 2009 anmodede om udbetaling af dagpenge vedrørende Deres ledighedsperiode i 2003.

Direktoratet traf den 13. marts 2009 afgørelse om, at De ikke har ret til dagpenge for en periode, der ligger ca. 6 år tilbage.

Direktoratet begrundede afgørelsen med, at De ikke havde indleveret dagpengekort senest 3 måneder efter periodens udløb, jf. § 9 i standardvedtægt for anerkendte a-kasser.

Ankenævnet finder, at Deres eventuelle krav på dagpenge i 2003 er forældet efter de almindelige regler om forældelse, da der er tale om en ydelse, der forfalder med bestemte mellemrum, og som ikke er afdrag på skyldig kapital. Retten til dagpenge for denne periode er således bortfaldet.

Ankenævnet har herved lagt vægt på, at der efter 1908-loven gjaldt en forældelsesfrist på 5 år. Denne frist løb fra det tidspunkt, hvor dagpengene kunne kræves betalt (forfaldstidspunktet).

Arbejdsløshedskassen modtog Deres anmodning om udbetaling af dagpenge for en periode i 2003 den 28. februar 2009. Det følger af den tidligere gældende forældelseslov, at fordringen fortabes, medmindre skyldneren har erkendt gælden eller ved udtagning af stævning til retten eller andre retslige skridt.

Ankenævnet finder herefter, at Deres krav er forældet efter den tidligere forældelseslov.

Efter den nye forældelseslov fra 6. juni 2007 gælder en forældelsesfrist på 3 år. Denne frist løber ligeledes fra det tidspunkt, hvor dagpengene kunne kræves betalt (forfaldstidspunktet).

Da den 5-årige forældelsesfrist for Deres dagpengeydelse ikke udløb før i den første halvdel af 2008 er Deres krav omfattet af overgangsbestemmelsen i den nye forældelseslov.

Ifølge overgangsbestemmelsen i den nye forældelseslov finder loven anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsesdagen den 1. januar 2008 er forældet efter de hidtil gældende regler. Forældelse indtræder dog tidligst den 1. januar 2011, medmindre fordringen inden dette tidspunkt ville være forældet såvel efter denne lovs bestemmelser som efter de hidtil gældende bestemmelser.

Efter denne lov kan forældelsen ligeledes kun afbrydes, når skyldneren udtrykkeligt eller ved sin handlemåde erkender sin forpligtelse eller hvis der foretages retslige skridt mod skyldneren med henblik på at erhverve dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten, voldgiftskendelse eller anden bindende afgørelse, der fastslår fordringens eksistens og størrelse, og forfølger disse skridt inden for rimelig tid.

Da De i februar 2009 anmodede om genoptagelse var Deres eventuelle krav på dagpengeydelse i 2003 forældet både efter den 5-årige forældelse i den tidligere gældende forældelseslov og efter den 3-årige forældelse i den nye forældelseslov.

R E G L E R

Ankenævnet henviser til

- §§ 1, 2 og 3 i lov om Forældelse af visse fordringer (1908-loven), og
- §§ 2, 3, 15, 16, 23, 29 og 30 i lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 522 af 6. juni 2007.

B E M Æ R K N I N G E R T I L D E R E S K L A G E

De har i Deres klage anført, at De aldrig har modtaget det brev, som a-kassen oplyser at have sendt til Dem i 2003, men dette beviser, at De havde sendt ledighedspapirerne.

Hertil skal ankenævnet bemærke, at dette ikke kan begrunde en ændret vurdering af sagen allerede fordi ankenævnet finder, at Deres eventuelle krav på dagpenge i 2003 er forældet efter de almindelige forældelsesregler.

O P L Y S N I N G E R N E I S A G E N

Sagen er afgjort på grundlag af de akter, som ankenævnet har modtaget fra direktoratet.

På ankenævnets vegne

De kan læse om afgørelsens retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

Arbejdsdirektoratet

XXX

Regler

Lov om Forældelse af visse Fordringer. (1908-loven)

§ 1

For følgende Fordringer gælder en Forældelsesfrist af 5 Aar:

- 1) Fordring, som støttes på Overenskomst om a. Salg eller anden Overdragelse af Varer eller andet Løsøre, der ikke er afhændet som Tilbehør til fast Ejendom, b. Brug af fast Ejendom eller Løsøre, c. Ydelse af Ophold, Fortæring eller Forplejning, d. Befordring af Personer eller Gods, e. Udførelse af Arbejde eller Ydelse af personlig Virksomhed af hvilken som helst Art;
- 2) Fordring på Restance af stadigt tilbagevendende Afgift, som hviler på fast Ejendom uden særlig vedtagelse gaar over fra Ejer til Ejer, paa forfalden Rente, paa Restance af Livrente, Overlevelserente, Pension, Aftægtsydelse, Underholdsbidrag eller anden lignende Ydelse, der forfalder med bestemte Mellemrum og ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Kapital;
- 3) Fordring ifølge Forløfte, indgaaet for noget i denne Paragraf omhandlet Krav;
- 4) Statens eller Kommunens Krav paa Skatter eller Afgifter af offentligretlig Natur;
- 5) Fordring paa Erstatning for Skade, tilføjet udenfor Kontraktforhold, medmindre Skaden er bevirket ved en Forbrydelse, for hvilken der under offentlig Straffesag paalægges Straf; og

§ 2

Den i § 1 fastsatte kortere Forældelsesfrist regnes fra den Tid, da Fordringen af Fordringshaveren kan kræves betalt. Fordringen fortabes, medmindre Fordringshaveren inden Fristens Udløb enten erhverver Skyldnerens Erkendelse af Gælden eller foretager retslige Skridt mod ham og uden ufornodens Ophold forfølger disse til Erhvervelse af Forlig, Dom eller anden Retsafgørelse.

§ 3

Naar den Fordringshaver, for Hvem noget af de i § 1 ommeldte Krav er stiftet, paa Grund af utilregnelig Uvidenhed om sit Krav eller om Skyldnerens Opholdssted har været ude af Stand til at gøre sin Ret gældende, regnes den i § 1 omhandlede kortere Forældelsesfrist først fra den Tid, da Fordringshaveren var eller ved sædvanlig Agtpaagivenhed vilde have været i Stand til at Kræve sit krav betalt.

Lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 522 af 6. juni 2007

§ 1. Fordringer på penge eller andre ydelser forældes efter reglerne i denne lov, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov.

Forældelsesfristernes begyndelsestidspunkt

§ 2. Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.

Stk. 3. For fordringer, som opstår ved misligholdelse af kontrakt, regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for misligholdelsen.

Stk. 4. For fordringer på erstatning eller godtgørelse for skade forvoldt uden for kontraktforhold regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for skadens indtræden.

Stk. 5. Selv om fordringshaveren på grund af skyldnerens misligholdelse eller i medfør af en særlig opsigelsesadgang kunne kræve opfyldelse før et aftalt forfaldstidspunkt, regnes forældelsesfristen fra det aftalte forfaldstidspunkt, hvis fordringshaveren ikke udnytter denne mulighed. Udnytter fordringshaveren muligheden, regnes forældelsesfristen fra det tidspunkt, til hvilket opfyldelse herefter kan kræves.

De almindelige forældelsesfrister

§ 3. Forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.

Stk. 3. Forældelse indtræder senest

- 1) 30 år efter den skadevoldende handlings ophør for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade og for fordringer på erstatning for skade forvoldt ved forurening af luft, vand, jord eller undergrund eller ved forstyrrelser ved støj, rystelser el.lign.,
- 2) 10 år efter den skadevoldende handlings ophør for fordringer på erstatning for skade forvoldt uden for kontraktforhold, som ikke er omfattet af nr. 1, og
- 3) 10 år efter begyndelsestidspunktet i henhold til § 2 for andre fordringer.

Afbrydelse af forældelse

§ 15. Forældelsen afbrydes, når skyldneren over for fordringshaveren udtrykkeligt eller ved sin handlemåde erkender sin forpligtelse.

§ 16. Forældelsen afbrydes, når fordringshaveren foretager retslige skridt mod skyldneren med henblik på at erhverve dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten, voldgiftskendelse eller anden bindende afgørelse, der fastslår fordragens eksistens og størrelse, og forfølger disse skridt inden for rimelig tid.

Stk. 2. Gøres fordringen gældende ved domstol, sker afbrydelsen

- 1) ved indlevering af stævning eller betalingspåkrav til retten,
- 2) når påstand om fordringen nedlægges under retssagen, herunder som modkrav,
- 3) når fordringen under retssagen bliver gjort gældende til modregning, dog kun i det omfang fordringen dækkes af hovedfordringen, eller
- 4) ved skyldnerens indlevering af stævning til retten med påstand om, at fordringen ikke består.

Stk. 3. Er det aftalt, at tvist om en fordring skal afgøres ved voldgift, eller er anden særlig afgørelsesmåde hjemlet, sker afbrydelsen, når fordringshaveren iværksætter, hvad der fra dennes side skal gøres for at sætte sagen i gang. *Stk. 2, nr. 2-4,* gælder tilsvarende.

§ 17. Forældelsen afbrydes

- 1) ved indgivelse af en på fordringen støttet konkursbegæring,
- 2) ved anmeldelse af fordringen i et konkursbo,
- 3) ved anmeldelse af fordringen i forbindelse med åbning af tvangsakkordforhandling eller indledning af gældssanerings sag,
- 4) ved anmeldelse af fordringen i et dødsbo efter dettes udstedelse af proklama og
- 5) ved anmeldelse af fordringen, efter at skyldneren har udstedt proklama.

Stk. 2. Afbrydelse efter *stk. 1, nr. 1 og 2,* har også virkning i forhold til skyldneren personligt, og afbrydelse efter *stk. 1, nr. 4,* har også virkning i forhold til skyldnerens arvinger.

Stk. 3. Er der i de tilfælde, der er nævnt i *stk. 1, nr. 2-5,* inden forældelsesfristens udløb udstedt proklama eller åbnet forhandling om tvangsakkord, indtræder forældelse ikke før udløbet af anmeldelsesfristen, henholdsvis afholdelse af det i konkurslovens § 169 omhandlede møde.

§ 18. Forældelsen afbrydes ved indgivelse af anmodning om udlæg, hvis fordringshaveren søger forretningen fremmet inden for rimelig tid.

Stk. 2. Foretages udlæg af en pantefoged, afbrydes forældelsen ved udlægsforretningens foretagelse.

Stk. 3. Bestemmelsen i *stk. 1* finder tilsvarende anvendelse ved

- 1) indgivelse af anmodning til fogedretten om foretagelse af arrest,
- 2) fremsættelse af krav for fogedretten om andel i et auktionsprovenu og
- 3) indgivelse af anmodning til fogedretten om tilbagetagelse af en løsøregenstand, der er solgt med ejendomsforbehold.

Stk. 4. Forældelsen afbrydes ved en offentlig myndigheds pålæg til skyldnerens arbejdsgiver om indeholdelse i løn m.v.

§ 19. Når forældelsen afbrydes, løber fra det i *stk. 2-6* fastsatte tidspunkt en ny forældelsesfrist, hvis længde bestemmes efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Sker afbrydelsen ved skyldnerens erkendelse af forpligtelsen, regnes den nye forældelsesfrist fra dagen for erkendelsen.

Stk. 3. Sker afbrydelsen ved foretagelse af retslige skridt som nævnt i § 16, regnes den nye frist fra den dag, da retsforlig indgås, dom afsiges, betalingspåkrav påtegnes af fogedretten, eller anden afgørelse træffes.

Stk. 4. Er fordringen anerkendt i et konkurs- eller dødsbo eller i vedtagen tvangsakkord eller afsagt gældssaneringskendelse, regnes den nye frist fra boets slutning, tvangsakkordens vedtagelse eller gældssaneringskendelsens afsigelse.

Stk. 5. Anerkendes fordringen efter anmeldelse som nævnt i § 17, *stk. 1, nr. 5,* regnes den nye forældelsesfrist fra dagen for anerkendelsen.

Stk. 6. Sker afbrydelsen ved indgivelse af anmodning om udlæg m.v., jf. § 18, *stk. 1-3,* regnes den nye forældelsesfrist fra fogedforretningens eller auktionens afslutning eller, når arrest er forfulgt ved anlæggelse af justifikationssag, i overensstemmelse med reglen i *stk. 3.* Er forældelsen afbrudt ved pålæg om lønindeholdelse, jf. § 18, *stk. 4,* regnes den nye forældelsesfrist fra det tidspunkt, da lønindeholdelse i henhold til pålægget ophører.

Stk. 7. Sker afbrydelsen ved indgivelse af anmodning om udlæg for en fordring som nævnt i § 5, løber en ny forældelsesfrist på 10 år også for de omkostninger og uforældede renter, der er opgjort under fogedforretningen.

Virkningerne af forældelse

§ 23. Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.

Ikrafttræden m.v.

§ 29. Loven træder i kraft den 1. januar 2008.

Stk. 2. Fra lovens ikrafttræden ophæves Danske Lov 5-14-4 og lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer, jf. dog § 30, stk. 1.

§ 30. Loven finder anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsesdagen er forældet efter de hidtil gældende regler, jf. dog stk. 2 og 4. Forældelse indtræder dog tidligst den 1. januar 2011, medmindre fordringen inden dette tidspunkt ville være forældet såvel efter denne lovs bestemmelser som efter de hidtil gældende bestemmelser. I det sidstnævnte tilfælde anvendes det seneste tidspunkt for forældelsens indtræden.

Stk. 2. Indtil den 31. december 2017 er fristen efter lovens § 3, stk. 3, nr. 3, dog 20 år efter tidspunktet for forringens stiftelse for fordringer på forholdsmæssigt afslag i købesummen vedrørende fast ejendom på grund af forurening af jord.

Stk. 3. Afbrydelse af forældelse, der har fundet sted før lovens ikrafttræden, har virkning som afbrydelse efter denne lov, selv om den ikke er sket på den i loven foreskrevne måde.

Stk. 4. Lovens § 26, stk. 2, finder alene anvendelse på aftaler, der indgås eller forlænges efter lovens ikrafttræden.